ГОДИНА I.
ВАРНА, 23 НОЕМВРИИ 1891 г.
БРОЙ 25.

ЦѢНА:
За година . . . . 10 л.
„ 6 мѣсеца . . . . 5 л.
„ старъ брой . . . . —50 ст.
„ въ странство за година . . . . 15 л.
Цѣна за обявленията:
1) Въ единъ стълбъ:
На 4 страница за единъ редъ . . . 15 ст.
„ 1 „ „ „ . . . 1 л. —
„ друг. стр. „ „ „ . . . 50 ст.
2) Въ два стълба:
На 4 страница за единъ редъ . . . 50 ст.
„ 1 „ „ „ . . . 3 л.
За срочни (шестмѣсечни или годишни) обявления се правжтъ сериозни отстжпки

АБОНАМЕНТЪТЪ ВЪ ПРѢДПЛАТА
Единъ брой 20 стот.

ЧЕРНО МОРЕ

ИЗЛИЗА ЗА СЕГА САМО ВЪ ЧЕТВЪРТЪКЪ.

АДРЕССЪ:
За пари (въ бонове и записи) — до
П. Бобчевский
За писма и ржкописи — до
Редакцията.

РЕДАКЦИЯТА И АДМИНИСТРАЦИЯТА
се помѣщаватъ въ **домъ Бобчевский, № 335, срѣщу Централната градска градина.**

Редакцията не отговаря за съдържанието на публикуванитѣ писма и съобщения.

Неупотрѣбенитѣ ржкописи се връщатъ, ако се платжтъ пощенскитѣ разноски.

Неплатени писма не се приематъ.

Единъ брой 20 стот.

Редакторъ-Издатель: **П. БОБЧЕВСКИЙ.**

КРЪСТЮ И. МИРСКИ
Адвокатъ въ Варна
ПРѢМѢСТИ ПИСАЛИЩЕТО СИ
въ
Уч. II, ул. „Драгоманъ“ № 1431
срѣщу Протестанската църква

ПОЛИТИЧЕСКИЙ ПРѢГЛѢДЪ.

Този мѣсецъ работата на европейскитѣ дипломати е да произнасятъ кой отъ кой по шумни рѣчи. Лордъ Салисбури въ Англия, Маркизъ де Рудини въ Италия, Контъ Калноки въ Австрия, Генералъ Каприви въ Германия—всички се изредихж единъ подиръ други да кажжтъ мнѣнията си по политическото положение на Европа. Ний, проститѣ смъртни, нѣмаме достжпъ да знаемъ причинитѣ, които сж прѣдизвикали тжзи верига отъ политически рѣчи, тъй откровенни, главно, въ изражението на миролюбивитѣ настроения на държавитѣ. Да ли тѣ сж били необходими по поводъ пжтуваньето, което направи Русский външенъ Министръ Гирсъ въ Италия, Австрия, Франция и Германия, съ прѣдлогъ на здравословна нужда, или само по случай на разни прѣдставления и откриванье на камари—не се знае, но знаемъ, че друга година толкова тържественни рѣчи не е имало.

Всѣки отъ тия дипломатически мжжье не забрави да спомене нѣщо и за насъ, и за нашето отечество, заедно и съ управлението му. Важното, което би било полезно да приведемъ относително насъ, отъ тия рѣчи, е че се констатира редъ и тишина у насъ, съ мждро ржководство отъ правителството, и се изразява твърда надѣжда, че България не ще се впустне въ авантюри, а ще чака спокойно развитието на обстоятелствата. Относително пъкъ въпросътъ за утвърждението на Князя ни, говори се все едно и сжщо: въпросътъ е трънливъ и разрѣшението му е опасно за миръть, а най-главното,не зависи отъ европейскитѣ държави да даватъ тѣ първи удобрението и че сюзеренътъ—Турция — трѣба да направи първата стжпка. Съ една дума, трѣбва да чакаме.

До кога?—Нѣма отговоръ. Европейскитѣ държави искатъ отъ насъ миренъ животъ; тѣ искатъ да си глѣдаме работитѣ вжтрѣ спокойно; но самитѣ тия държави не сж спокойни: военнитѣ приготовления не прѣставатъ, а постоянно се усъвършенствуватъ! Това значи, че нищо сигурно нѣма, и таквозъ положение не може да вдъхва довѣрие въ спокойно бждуще.

Ний и другъ пжть говорихме, че утвърждението на Князя ни не е за насъ ключътъ на доброто бждуще, защото нѣма да стане то отъ всичкитѣ държави, които създадохж проклѣтия оня Берлински конгрессъ, и за туй това народно стрѣмление е ненуждно, щомъ ний сме доволни отъ своя Господарь и щомъ Той е за насъ-си законенъ. Намъ трѣбва да раздвижимъ енергично вжтрѣшнитѣ си богатства и да приготвимъ пълната си независимость.

ПО ВНИСАНИЕТО ЧУЖДИ КАПИТАЛИ ВЪ БЪЛГАРИЯ.

(Писмо)

Въ броеве 479 и 480 на в. „Балканска Зора“, 647 на в. „Свобода“ и пр. има напечатани нѣколко статии за ползата отъ внисание въ Княжеството на чужди капитали, само чрѣзъ които, споредъ разнитѣ прѣпоржки на нашата пресса, щѣло да се повдигне икономическото ни благосъстояние. Прѣди всичко, признавамъ,че ни най малко съмъ въ положение да възразявамъ на тѣзи мнѣния на авторитѣ, които сж писали въпроснитѣ статии, понеже не съмъ кой знае какъвъ финансистъ, за да могж да оборж всичкитѣ точки отъ мотивитѣ, които указватъ и които сж накарали Коммиссията, назначена отъ Финансовото Министерство, да се произнесе, да се позволи ли на Императорската Отоманска Банка да отваря въ Княжеството ни клонове и извършва разни Банкови операции. Обаче, като българинъ, който, разбира се, се интересувамъ отъ икономическото положение на държавата ни, счетохъ за неизлишно да издамъ гласътъ си по тоя въпросъ въ колоннитѣ на в. „Черно Море“, като си искажж скромното мнѣние и, ако това мое мнѣние е неосновно, да се обори отъ по-специалисти лица, за да се вразумимъ и ний, които сме противъ този начинъ на обогатяванье страната ни и които ни е страхъ отъ внисаньето чуждитѣ капитали, та не желаемъ тѣхното обращение въ държавата ни, понеже се съмнѣваме, че лека-по-легка ще истеглжтъ и нашитѣ.

Както се вижда отъ 240-й брой на „Държавний Вѣстникъ“ отъ 1-й того, на Императорската Отоманска Банка е разрѣшено вече отъ нашето Правителство да отваря клонове за сега въ столицата, а отъ послѣ и въ другитѣ градове въ Княжеството. Главнитѣ причини, които сж подбудили Коммиссията, назначена отъ Г-на Финансовий Министръ, да се произнесе за позволението или не на тая Банка да отваря клонове изъ България, не ще съмнѣние, сж, че нашата Банка, понеже не дава вече взаемъ пари подъ ипотека, по причина на малкия си капиталъ, по сжщата причина не може да отваря и други клонове въ Княжеството, за да може на всѣкждѣ въ Княжеството да помага на нуждающето се население отъ пари, а пакъ Земледѣлческитѣ Касси и тѣ съ своя ничтоженъ капиталъ съвършенно малко полза принасятъ. Да! това до извѣстна степень е тъй, но съ позволяванье на казанната Банка да отваря клонове, дѣто иска, ще се постигне ли желаемий резултатъ, ще се подобри ли финансовото ни благосъстояние, ще прогрессира ли нашата несжществующа почти индустрия, нашата търговия ще напрѣдне ли,—това малко е за вѣрванье. Мислимъ, че тѣзи, които настояватъ, че има полза отъ влаганье чуждитѣ капитали въ ржцѣтѣ на нашитѣ неопитни търговци и индустриялци, ще се увѣрятъ въ противното и то не слѣдъ дълго врѣме, но вече да ли не ще е късно? Въ нашата пресса четохъ почти всичкитѣ мотиви, но нито единъ не намѣрихъ умѣстенъ, който да ме убѣди за ползата отъ чуждитѣ капитали. Държава, която допуща чужди капитали въ себе си, споредъ понятието на много хора, не може да стои по-горѣ въ икономическо отношение отъ Сърбия или Турция. Ще кажжтъ нѣкои: все тъй ли ще стоимъ съ сгърнжти ржцѣ, безъ срѣдства за разработванье нашата индустрия, нѣма ли съвършенно да изгубимъ и това, което днесь имаме? — На това отговарямъ, че всичко съ врѣме ще се постигне по-другъ начинъ; не е истина дѣто тъй безврѣменно, не на мѣсто се произнасяме, че у насъ капиталитѣ липсватъ. Капитали у насъ има, но трѣбва да се вземе инициативата за тѣхното събиранье въ една или нѣколко части, за да могжтъ тѣ да принесжтъ желаемата полза. Че това е тъй, се доказва почти всѣки день отъ съставлението на разни дружества съ икономическа и търговска цѣль, не само въ градоветѣ, но и въ селата. Ще кажжтъ пакъ нѣкои, че тѣзи дружества нѣматъ такива огромни капитали, съ които да може да се повдигне търговията и индустрията. Това до нейдѣ е вѣрно, но може това да стане послѣ нѣколко години, понеже нѣкои отъ тия дружества (а и другитѣ съ врѣме), сж достигнжли съ своя капиталъ почти да отговарятъ на назначението си, като за нашата страна. За примѣръ може да се приведжтъ дружествата „Гирдапъ“ въ г. Руссе, други въ: Свищовъ, Ст. Загора, Габрово, Плѣвенъ, Пловдивъ и пр., нѣкои отъ които иматъ сега по 200,000 до 300,000 лева капиталъ, а при първоначалното си основание по 10—20,000 лева. Освѣнъ тия дружества, които азъ вземамъ за най дребенъ мотивъ, служи за най ясно доказателство, че у насъ капиталитѣ не липсватъ, още и съставеното прѣди нѣколко мѣсеци „I-во Българско Застраховатeлно дружество противъ пожаръ“, въ г. Руссе, съ единъ милионъ лева капиталъ, който, както се научавамъ, при първоначалната подписка се билъ покрилъ 2 пжти повече, при всичко, че срокътъ за подписката бѣше много кжсъ и едва 1% отъ търговцитѣ знаяхж за сжществуваньето на подобна подписка и, забѣлѣжете, това като нововведение още у насъ. Другъ единъ фактъ тоже неуспоримъ, че у насъ капиталитѣ изобилствуватъ [макаръ и дребни-распрѣснжти), е, че прѣзъ 1889]90 г. Българ. Народна Банка приемаше сумми на срочни влогове отъ 1 до 3 години, за които плащаше по 7% лихва. Въ разстояние на 1 година и нѣколко мѣсеца, тя прибра въ Касситѣ си близо 9 до 10,000,000 лева по-вече отъ колкото бѣхж срочнитѣ влогове прѣди повишаванье лихвитѣ отъ 5 на 7%; това поне ясно се вижда отъ изложението на самата Банка до Г-на Финан. Министръ. Обаче тя прѣзъ м. Априлий н.г. щомъ намали лихвитѣ за сроч. влогове за 1 год. по 5%, до 3—6% и до 5—7%, растението на влоговетѣ почти спрѣ, а причината гдѣто суммата на тѣхн влогове, споредъ билянцитѣ на Банката, който обнародва въ Държавний Вѣстникъ, стои все сжщата или расте съвършенно по-малко, то е отъ одържкитѣ за пенсии на офицеритѣ, които сж внисатъ въ нея. Така щото Държав. Банка, или Коммисията, която се е произнесла по тоя въпросъ, ако иска да даде потикъ на нашата сега възраждающа се индустрия и търговия, като й достави нужнитѣ капитали, по добрѣ би било да измѣнѣше сегашния начинъ на приеманье срочни влогове въ Банката, по слѣдующий начинъ: за сумми, вложени за 1 година да плаща 6 л. 50 ст. % лихва, до 3 год.—7% до 5 год.—7.50%, чрѣзъ което напълно се вѣрва, че тя за едно кжсо врѣме ще прибере въ Касситѣ си доста капиталъ за удовлетворение отъ части нуждитѣ на търговцитѣ и други прѣдприемачи, като имъ ги дава подъ лихва по 8.50 до 9%, но не съ 30 годишенъ срокъ, а най много 10—12 годишенъ. При всичко, че 9% е доста тежка лихва за развиванье на индустрия въ нашата страна, но за сега, до гдѣ хората се отучжтъ да не държжтъ паритѣ си заровени въ земята, трѣбва да се постжпи тъй, че послѣ при порасванье капиталитѣ на разнитѣ дружества да се намали. Дѣйствително по този начинъ Държавната Банка не ще може за сега да печели много, но тя, мислимъ, не е създадена да печели много, а да помага за развитието и повдиганьето на търговията и индустрията ни; ако мечтаемъ, че скоро ще настжпжтъ за Българский търговецъ и производитель дни, щото той да направи заемъ съ 5—6% лихва годишно, това напраздно очакваме, при всичко, че е за съжаление. Сега и чужди капитали да влѣзжтъ въ държавата, както вече имъ се позволява, тѣ ако не се лжжемъ не ще сж съ по износни проценти отъ процентитѣ на нашитѣ лихвари, толкозъ по-вече, че въ разрѣшението, дадено на Отом. Банка, не е казано по колко % ще взема лихва за ипотечнитѣ си заеми.

Ch.

12. XI. 91 г.

СВОБОДАТА НА ПЕЧАТА

Въ Московски „**Юридический Вѣстникъ**“ (Ноемврий 1891 г.) срѣщаме една статия „судъ и печать“, отъ която намираме за полезно да дадемъ поне слѣдний изводъ“:

Единъ отъ най-умѣреннитѣ французски писатели, Жулъ Симонъ, справедливо е казалъ, че свободата безъ пропаганда е все едно, като свобода въ стѣнитѣ на затворъ.

„Любопитно е, че таквизи консервативни вѣстници, като „Варшавский Дневникъ“, натякватъ, че въ Австрия печатътъ е стѣсненъ. Между туй Австрийский законъ за печата (изд. 17 Дек. 1862 г.) заключава въ себе си нѣколко важни гаранции за независимото изявяванье мнѣнията и оглашенията на обществено-интереснитѣ фактове.. Ако и справедливо да се оплакватъ чехитѣ на стѣснението отъ страна на администрацията, тѣ иматъ много влиятелни вѣстници, направлението на които е ярко и рѣзко опозиционно по отношение къмъ сегашното Австрийско правителство. Такъвъ е, на пр., главний органъ на младочешската партия „Народни листи“.

„Несравненно по-голѣмъ интерессъ има за насъ Французский законъ за печата (изд. 29 Юлий 1881 г.) По-голѣмата часть отъ прѣстѫпленията и прѣстѫпницитѣ, извършени чрѣзъ печата, се разглѣдватъ отъ **присяжни** (отъ сѫдебни засѣдатели); на сѫда на исправителната полиция сѫ подвѣдомственни само испълнението на исканията отъ издателитѣ (разбира се, законнитѣ), нарушението на правилата за лѣпенье обявления и за разнасянье вѣстницитѣ, периодическитѣ списания и брошуритѣ, клеветата и диффацията и оскърблението на добритѣ нрави. (Истинностьта на факта, който съдържа въ себе си диффамация, може да бѫде установена **по общий редъ**, ако диффамацията е насочена противъ длъжностни лица и директори на промишленни прѣдприятия, които се обрѫщатъ публично за кредитъ).

„Само при свобода на печата може послѣдний да бѫде напълно искренъ, напълно честенъ изразитель на общественното мнѣние; само при таквозъ законодателство правилно се развива съзнанието и чувството на **законностьта**. Другояче не можешъ да се боришъ съ противницитѣ си открито, явно, безъ намеки, двусмислия, иносказания, съ еднакво равно орѫжие на мисъльта и словото... като наричашъ работитѣ съ сѫщинскитѣ имъ имена.

„Свободата на словото сама по себе си не е свобода политическа... Мисъльта, словото, туй не е прерогатива, а неотемлема принадлѣжность на человѣка, безъ която той не е человѣкъ, а животно. Безсмисленни и безсловесни сѫ само скотоветѣ. Да посѣгашъ на живота на разума и словото въ человѣка, значи не само да извършвашъ светотатство на Божиитѣ дарове, но да посѣгашъ на божественната страна на человѣка, на туй, безъ което человѣкътъ не е человѣкъ“

К. Жеевъ.

РАЗНИ

ВѪТРѢШНИ

— Градеца Кутловица се прѣименува въ „Фердинандъ“ и ще съставлява градска община. Това е прието отъ Народното Събрание. —

— Едно писмо отъ Одринъ, подписано отъ 26 души граждани помѣстено въ в. „La Bulgarie“, опровергава категорически прѣсканитѣ слухове, че тѣхнийтъ Валия, Х. Изедъ-паша, е правилъ нѣкои несправедливости къмъ българската община и народность. —

— Споредъ едно „писмо отъ Пловдивъ“, въ в. „Свобода“, мѣстото, което е опрѣдѣлено за бѫдящето тамъ изложение, се приготвяло успѣшно. 300 работници непрѣкѫснѫто сѫ изравнявали едноврѣменнитѣ турски гробища, на и градското кметство почнѫло да отчуждава нѣкои заети отъ частни постройки мѣста.

Съ говоримото писмо се отваря въпросъ, съ какво и какъ ще се задоволява голѣмото число посѣтители въ Пловдивъ, когато нѣма достатъчно хотели и добри ресторани. — Авторътъ на писмото съвѣтва правителството да даде субсидии или възнаграждение на тоя, който държи добри 50 лѣгла.

Споредъ насъ, това е градска грижа.

— Планътъ за пристанищата въ Варна и Бургазъ билъ вече готовъ и прѣдаденъ на правителството отъ настий г. Фридрихъ Бемхессъ, който го прѣглѣдалъ.

— Получихме 1-й брой на в. „Справка“, който почнѫлъ да излиза въ София веднъжъ въ седмицата въ малъкъ форматъ. „Справка“-та ще дава свѣдѣния за покупки, продажби, залогъ и аренда на кѫщя, мѣста, градини, чифлици и пр., за капитали подъ залогъ на недвижимости, а сѫщо и новини отъ политика, общественъ животъ, литература, наука и искуства и още статии оригинални и прѣводни по гипнотизма, спиритизма, животния магнетизмъ, сомнабулизма, четение на мисли и **др.** „Справка“ е органъ на справочното бюро на г. Хар. Анастасовъ, който е редакторъ-издательтъ на вѣстника. Цѣна за година 5 лева и за 6 мѣсеца 2½ лева.

Желаемъ му успѣхъ.

— Получаваме оплаквания отъ абонатитѣ си въ Ючь-бунаръ (София), че вѣстникътъ ни се прѣдавалъ тамъ два дни слѣдъ като го прочитали въ нѣкои кахвенета въ центрътъ на града, макаръ и да имало специялна поща отъ централната Станция до участковитѣ.

Имаме право да се съмнѣваме, че вѣстникътъ ни се задържа нейдѣ и обрѫщаме вниманието на г. Началника на централната Станция.

— Отъ Шуменъ пакъ ни се хвалѭтъ съ прѣдставление отъ любители. На 20-й того вечерьта учителското дружество „Основа“ и читалището „Св. Архангелъ Михаилъ“ сѫ дали 1) Драмата „Иванку убиецъ“ и 2) Жива Картина „Съединена България“.

. . И ний бихме се похвалили, но . . . нѣма.

— В. «Балк. Зора» съобщава, че учительтъ К. Петровъ въ Пловдивъ отдѣлилъ врѣме за да учи на четенье и писанье безкнижнитѣ граждани отъ Мараша, отвѫдъ Марица. —

Присъединяваме се къмъ тоя ни събратъ въ похвалата за г. Петрова.

— Севлиевската Окрѫжна Коммисия първа вече е свършила работата си и прѣдставила на Главната Распоредителна Коммисия списъка на произведенията, които ще изложи Севлиевский Окрѫгъ. —

— Съобщаватъ ни за нѣкои свещенически работи въ Кюстендилъ по откриването на нова енория, която не идѣла по смѣткитѣ на тамошнитѣ свещенници и противъ изявеното отъ гражданитѣ желание не се откривала, макаръ и да ставали скандали за туй. Ний не даваме мѣсто на цѣлото съобщение, защото е дълго, а виждаме за нуждно да споменемъ желанието на дописникътъ ни, че Соф. Митрополия не трѣбва да се основава на разясненията на Кюстендилския Арх. намѣстникъ по тоя случай, а да изучи по-основателно заявлението на гражданитѣ. —

— Народното Събрание разглѣжда отъ 16-й текущий насамъ законопроекта за гражданското сѫдопроизводство.

— Слѣдъ едни прѣпирни въ Събранието по концессията за хартии на фабрика на г. Манафова, законопроектътъ е приетъ по принципъ и даденъ на изучванье въ финансовата Коммисия.

Прѣдприятието на г. Манафова е една отъ най-полезнитѣ въ економическо отношение и твърдо вѣрваме, че Събранието не ще се скѫпи въ привилегиитѣ, безъ които немислимо е откриваньето на тѫзи фабрична работа у насъ. —

ВЪНШНИ

— В. „Vocea Dobrogei“, който се издава въ гр. Кюстенджe (Констанца) въ послѣдний си брой е посвятилъ първата си страница на политическитѣ права на Добруджанцитѣ. „Vocea Dobrogei“ (Добруджански гласъ), който се казва „органъ на Добруджанскитѣ генерални интереси“, като споменува, че отъ колкото никакъ—по-добрѣ е все пакъ поне и двама прѣдставители отъ окрѫгъ, а всичко 4-ма души да има въ камарата отъ Добруджа, както е било вече опрѣдѣлено, -кани правителството да даде внимание, щото поне тия прѣдставители да бѫдѫтъ дѣйствителни Добруджанци, а не пришълци, които немогѫтъ да знаѭтъ нуждитѣ на Добруджа, да бѫдѫтъ добрѣ грамотни, да знаѭтъ както ромѫнски, тъй и турски, нѣкогашния оффициаленъ езикъ, за да могѫтъ да се спознаватъ направо съ своитѣ избиратели по нуждитѣ на Добруджа, а въобще да могѫтъ да освѣтляватъ правителството и парламента върху интересситѣ на тѫзи область, а не да бѫдѫтъ само лукесъ или нѣкакви кадонли партизани, както е ставало въ Кюстенджe съ нѣкого-си Холбана, дошълъ тамъ въ начало като чиновникъ, и станѫлъ Кметъ, та се грижалъ само за увеличението на заплатата си.

Ний рѫкоплѣщемъ на този нашъ събратъ за справедливитѣ му размишления и желаемъ да ни каже по-нататъкъ, че тия му думи сѫ се испълнили точно.

— **Благородна царица.** Прѣзъ денѣ си, кралица Елисавета, като отговаря на генерала Флореско, прѣдсѣдатель на министерский съвѣтъ въ съсѣдната намъ Ромѫния, за поздравлението, което ѝ отправилъ въ Цаланца (Италия), по случай годишнината на оженваньето на Т. Кр. Величества, — благородната кралица, между друго, казва и слѣднитѣ думи: „Ако Господь ми възвърне здравьето и продължи живота ми, моитѣ дни ще бѫдѫтъ посвятени, както и до сега, да служѫ на моята земя (Ромѫния) и особенно на онѣзи, **които теглѭтъ и плачѭтъ.**“

Колко е приятно да слугува или помага человѣкъ на страждущитѣ!

— **Какъ се почитатъ Сѫдиитѣ.** Г-нъ Бларембергъ, новий Министръ на Правосѫдието въ Ромѫния, като заелъ длъжностьта си, една отъ първитѣ работи, които направилъ, била гдѣто отишълъ та направилъ визита на всѣкиго отъ сѫдиитѣ въ Кассацията и Смѣтната Палата въ Букурещъ.

— В. „**Глас Црногорца**“ заема отъ в. „Новое Время“, комуто писали отъ Букурещъ, че въ България била се установила силна католическа пропаганда. Въ България вече 20,000 фамилии се били окатоличили! — В. „Глас Црногорца“ поставя удивителна на това си съобщение. И ний ѭ поставяме, но за туй, че човѣшкийтъ умъ е доста изобрѣтателенъ въ всѣко направление . . . Какъ добрѣ измислюва той!

МѢСТНИ

— Негово В. Прѣосвѣщенство, Гръцкийтъ Митрополитъ, Г-нъ Поликарпъ, е вече пристигнѫлъ миналата Недѣля съ парахода. Н. В. Прѣосвѣщенство, както знаѭтъ читателитѣ, е признатъ и удобренъ отъ правителството. Той направи оффициялна визита въ Вторникъ на гг. Окр. Управитель и Градски Кметъ.

— Прокурорътъ, г-нъ Чолаковъ, досегашний Хасковский, а сега Варненский, дошълъ и заелъ постътъ си.

— Пропустнѫли сме да съобщимъ, че Нечалницитѣ на Тел. Пощ. Станции въ Варна и Руссе, г-да Дрѣновский и Бъчеваровъ, сѫ смѣнени единъ вмѣсто други въ длъжноститѣ си. Новий Началникъ на тукашната Т. П. Станция е г-нъ Бъчеваровъ.

— Получихме „писмо до Редакцията“ отъ г-на Кр. Ив. Мирекий, който обявява рѣшението на тукашния бивши градско-общински съвѣтъ, за откриването на единъ премиенъ лотарииенъ заемъ, съ подробноститѣ върху лотарията и таблица на печалбитѣ. Съ готовность отваряме колонитѣ на вѣстника за това писмо, но само слѣдъ свършваньето на почнѫтий вече актъ по ревизията въ Окр. Постоянна Комисия.

— Музикално-танцовалната вечеринка, за която бѣхме съобщили, че ще стане на 21-й того, била отложена за 23-й того вечерьта.

Ето программата на вечеринката:

Часть I. 1). Рѣчь.
2). „Караджа“ отъ И. Вазовъ, декламира Г. Джамджиевъ.
3). Увертура изъ операта «Dichter und Bauer» отъ G. Souppé, свири на пиано Г-ца Бенда.
4). Пѣсень отъ операта «Ромео и Юлия», пѣе Г-жа Гюлмезова.
5). «La Danza» отъ C. Monozzi, свири на пиано Г-ца Димитриевичь.
6). Дуето изъ операта «Марта», на цигулки свирѭтъ Г-да Винаровъ и Поповъ.
7). «Grande Fantasia» отъ E. Hoffman, на пиано свири Г-жа Гюлмезова.
8). Дуето на Цитери: а) пѣсни отъ Imlauf и б) «Ботевата молитва», свирѭтъ Г-да Кулхавий и Тричковъ.
9). «Мария Стюартъ» отъ F. Godefroid, на пиано свири Г. В. Желѣзковъ.
10). Арията на Пажа изъ операта «Хугеноти», пѣе Г-жа Гюлмезова.
11). «Страдела», дуето на цигулки, свирѭтъ Г-да Винаровъ и Поповъ.
11). «Бенковски» отъ И. Вазовъ, декламира Г. Джамджиевъ.
Часть II. Танци.

— Расправятъ ни, че кметството ни издало на г. П. Шишковъ, бившия градски кассиеръ, свидѣтелство за че не длъжи на общината берии и др. и той продалъ кѫщата си, когато фактъ е, че г. Шишковъ длъжи отъ закупени берии повече отъ 5000 лева на общината, и тѫзи послѣдната отпустнѫла испдащаньето имъ въ 5 години.

Пита се: общинската касса не страда ли отъ продажбата на кѫщата?

И ний питаме: когато кметството търси пари и плаща лихви, умѣстно ли е да се оставѭтъ 10—на хиляди лева въ чужди рѫцѣ по 5 години и то още безъ лихви?

Въ случайтъ виждаме непростена работа и отъ все сърдце желаемъ да бѫдемъ излѫгани.

— Утвърденъ е Уставътъ на съставеното спестовно дружество „Надѣжда“ въ нашия градъ.

— Учимъ се, че околийскитѣ коммиссии по изложението въ нашия окрѫгъ една подиръ друга навършватъ работата си по избора на прѣдмѣти за изложението. Ако се сдобиемъ съ списъкътъ имъ, ще го прѣдадемъ на читателитѣ си.

— Така и трѣбваше да бѫде! Когато нѣкой не иска да признае истината, хитростьта бива въ помощь. Помнѭтъ читателитѣ ни, че въ прѣдпослѣдний си брой казахме нѣкои нежелателни нѣща за поведението на мѣстний гръцкий вѣстникъ „Одиссосъ“, по поводъ на запорътъ отъ правителството върху доходътъ отъ имуществата на гръцката тукъ община. Споменѫли бѣхме тогава, че „Одиссосъ“ сѣе антипатия въ гръцкото население спрямо правителството, като казва, че съ това спиранье на доходитѣ то, правителството, съсипвало общината имъ. Отговаря ни се на тия думи съ статия въ гръцкия събратъ, че той казвалъ не за правителството, а за единъ чиновникъ отъ финансовото вѣдомство и че ний ще трѣбвало да признаемъ неаккуратностьта или неспособностьта на нѣкои нисши чиновници, които правѭтъ грѣшки; така щото, чиста — проста, ний сме били безъ право да натѣгкваме на „Одиссосъ“, защото не сме могли да го разберемъ.

„Азъ да ти казвамъ, ти да не вѣрвашъ“ — има една поговорка. Тъй прави и „Одиссосъ“; но ний се считаме длъжни да възстановимъ истината. Ако запорътъ бѣше грѣшка или работа на некадъренъ чиновникъ, гръцкия ни събратъ трѣбваше да бѫде сигуренъ, че ний заедно съ него щѣхми да искаме поправяньето на грѣшката, защото безсъвѣстно е да дѣлимъ народности между поданницитѣ на държавата, но не е такъвъ запорътъ, и „Одиссосъ„ или не знае какво пише или служи на нѣкакъвъ фанатизмъ. Запорътъ не е отъ чиновникъ, а е отъ правителството, отъ **законъ.** Знае ли „Одиссосъ“ (длъженъ е да знае) българския законъ за смлякътъ? Ако не знае, пращаме го да прочете неговия чл. 4 п. п

6 и д. Ако не му стига само тоя чл., да прочете и циркуляра № 26,332 отъ 13. Юний 1886 г. (Сборникъ на окр. писма на Мин. на Фин. — 1887 г.), който доста разборчиво обяснява, че емлякътъ се налага на всички недвижимости, служащи **не** само за поддържанье училища, а и за **други** работи. Нека докаже „Одиссосъ“ или общината, че съ тия доходи се поддържатъ само училища и тогазъ всецѣло ще бждемъ на тѣхна страна. В. „Одиссосъ“ трѣбва да осжжда заедно съ насъ не чиновницитѣ, които сж наложили запора, а чиновницитѣ, които сж занемарвали този интересъ на хазната, на българската хазна, и не сж събрали 10,000 — тѣ лева отъ общината. Че общината нѣма да пострада отъ запора — това и „Одиссосъ“ знае, за туй не трѣбваше да дава такъва блудкава храна на читателитѣ си.

Колкото се отнася до думитѣ на „Одиссосъ“, че не заслужвало да се занимава съ бѣлѣжката ни, че се пълни съ размишления и новини по работитѣ въ Еллада, и че въ Варна имало множество гърци — нѣма да ни домързи да се повърнемъ на особно другъ пжть. Нашето желание е, щото „Одиссосъ“ да не забравя, че се намира между български поданници...

ВАРНЕНСКИЙ ОКРЖЖЕНЪ СЪВѢТЪ.

АКТЪ,

съставенъ отъ Варненский Финансовъ Чиновникъ, за произведената внезапна ревизия въ Варненската Окр. Постоянна Коммиссия на 12—24 Августъ 1891 год.

(Четенъ въ послѣдната сессия на Съвѣта) *)

Днесь на 12 Августъ 1891 год. долоподписанний, Варненский финансовъ чиновникъ В. И. Добриновский, произведохъ внезапна ревизия на членъ кассиера при Варненската Окр. Постоянна Коммиссия, отъ която се указа слѣдующий резултатъ:

1. Провѣрихъ кассовата книга, водена по стария правилникъ за счетоводството на Постоянната Коммиссия, водена до 19-й Юлий 1891 год., отъ която се указа, че до него день е постжпило приходъ 84706 лева 93 ст., и станжли расходи 58522 лева и 68 ст.; слѣдователно, трѣбвало да остане въ наличность 26184 лева 25 ст., която сумма, съгласно новия правилникъ за счетоводството на Постояннитѣ Коммиссии, е внесена въ Ковчежничеството на приходъ срѣщу квитанция № 2772 отъ 24 Юлий 1891 година.

Провѣрихъ книгата, която се води за проходящитѣ сумми, споредъ която се постжпили до днесь 84052 лева 91 ст. и израсходвани 28149 лева 43 ст., а въ наличность трѣбва да сжществува 55,903 лева 48 ст., която наличность, като се повѣри, намѣри се както слѣдва:

а) Въ цѣнни книжа за залози по търгове . . . . 25726. 80 ст.

б) Внесени на хранение въ Ковчежничеството срѣщу квитанции по N. N. 2801, 2806, 3042, 3117 и 3118 отъ ^{1}|VII, ^{1}|VII, ^{11}|VII, ^{16}|VII и ^{16}/VII 1891 година. . . . . . 8654. 92 ст.

в) Внесени въ Банката съ срочни и безсрочни влогове срѣщу свидѣтелства подъ N. отъ 130 до 136 съ дата 10|VIII 90 год. N. 139 отъ 22|VIII 90 год., N. 147 отъ 31|VIII 90 год. N. 188 отъ 6|XI 90 год., N. а) отъ 214 до 217 съ дата 12|XII|90 год. N. а) 221 до 223 отъ 21|XII|90, N. 227 отъ 24|XII 90 год. N. 3 до 9 отъ 10|I|91 год. N. а) 35 и 36 отъ 31|I|91 год., N. а) 40 и 41 отъ 16|II|91 год., N. 56 отъ 21|II|91 год., N. 44 отъ 22|II|91 год., N. 62 отъ 15|III|91 год., N. 67 отъ 21|3 91 год., N. 79 и 80 отъ 21|III|91 год. N. 99 отъ 26|IV|91 год. и N. 127 отъ 14|VI|91 год., всичко за 20182 43 ст.

г) Внесено отъ селото Джеферлий въ Банката срѣщу свидѣтелство N. 62 отъ 12|VI|90 год. безъ срочень влогъ 499.90.

д) Гербови марки залѣпени на свидѣтелства . . . . . 3. 60 ст.

е) Оправдателни документи отъ окр. инжинеръ за поправка шосейни инструменти и малки поправки на правителствении здания. . 294.45 ст.

ж) Наличность въ злато. 20.

„ „ сребро 59.

Всичко . . 55740. 60 ст.

Въ резултата излиза дефицитъ, за уравнение суммата 55903 л. 48 ст., 162. 88.

Питание:

Членъ Кассиера К. Илиевъ да обясни, какво е направилъ съ суммата 162 л. 88 ст., която се указа дефицитъ.

Обяснение:

Понеже много сумми сж оставали у прѣдсѣдателя, азъ не съмъ можалъ да уредж наличностьта въ кассата си. Слѣдъ ревизията азъ внесохъ суммата.
гр. Варна. 31 Августъ 1891 год.

(под.) Членъ Кассиеръ при Варнен. Окр. Пост. Коммиссия К. Илиевъ.

Провѣрихъ оправдателни документи по издаденитѣ платежни заповѣди, издадени слѣдъ шесть мѣсечната ревизия (1 Юлий 1891 г.), отъ които се указахж слѣдующи неоправдани по надлѣжний редъ:

в) Платежна заповѣдь N. 17 отъ 9|VII|91 год. въ името на члена въ Коммиссията И. Даямовъ отпустнжти въ аванось за заплатитѣ на учителитѣ при Балчикското Окр. III классно училище за мѣсецитѣ Юний, Юлий и Августъ 1891 год. лева 1749 и 96 ст. Въ трѣбователната вѣдомость не расписалъ учителя Димитъръ Господиновъ за 450 лева и тая сумма не се оправда, нито се прѣдстави въ наличность.

г) Платежна заповѣдь N. 18 отъ 9|VII|91 год. въ името на сжщий членъ отъ Коммиссията отпустнжти въ аванось за заплатитѣ на учителитѣ въ Добричкото Окр. III классно училище, за мѣсецитѣ Юний, Юлий и Августъ 1891 год. 1545 лева. Въ трѣбователната вѣдомость не се расписалъ учителя Ив. Хр. Геновъ за 375 лева, която сумма не се оправда, нито сжществува въ наличность.

д) Платежна заповѣдь N. 19 отъ 9|VII/91 год. въ името на сжщий членъ отъ Коммиссията, отпустнжта въ аванось за учителитѣ въ Провадийското Окр. III классно училище за заплатитѣ имъ за мѣсецитѣ Юний, Юлий и Августъ 1891 год. 1574 лева 97 ст. Въ вѣдомостьта не се расписали учителитѣ Петко Минковъ за 450 лева Никола Калинстровски за 399 лева 99 ст. и Атанасъ Кандиларовъ за 662 лева и 49 ст., които сумми не се оправдаватъ и не сжществуватъ въ наличность (всичко 1212 лева 48 ст.).

ж.) Платежна заповѣдь N. 22 отъ 15/VII/91 год. въ името на сжщия членъ отъ Коммиссията отпустнжти въ аванось за заплата на слугата при Провадийското Окр. III классно училище за мѣсецитѣ Май и Юний 1891 год. 30 лева. Расписка за получване на тая сумма нѣма, нито се прѣдстави въ наличность.

з) Платежна заповѣдь N. 25 отъ 16/VII/91 год. въ името на И. Даямовъ, отпустнжти въ аванось за окржжни стипендианти въ странство 857 лева 90 ст. Расписка за испращание, или за получване на тая сумма отъ правоимѣющитѣ не се прѣдставихж, нито пъкъ се прѣдставихж въ наличность.

и) Платежна заповѣдь N. 26 отъ 16/VII/91 год., въ името на сжщия членъ отъ коммиссията отпустнжта въ аванось за покупка на единъ мѣкомѣръ на окр. стипендиантъ въ Фрайбургъ по снабдяването А. С. Овчаровъ 37 лева и 50 ст. Расписка за испращание или за получване отъ Овчарова тая сумма не се прѣдстави, нито се прѣдстави въ наличность.

Питание:

Члена при Постоянната Коммиссия Иванъ Даямовъ да обясни, какво е станжло съ суммитѣ, изтеглени срѣщу неговъ подписъ и не оправдани, изброени въ пунктъ третий, букви в, г, д, ж, з, и, отъ настоящий актъ.

Обяснение:

Суммитѣ, за които бѣхъ подписалъ по платежнитѣ заповѣди N. 17, 18, 19, 25 и 26, пари не бѣхъ получилъ, защото кассиера одържа тая сумма отъ друга, която трѣбваше да се внесе тогава въ ковчежничеството, подъ прѣдлогъ, че расходитѣ по тия заповѣди ще се оправдажтъ отъ него по установений редъ. По късно азъ заминжхъ въ командировка по десятъка и се върнжхъ на 14 Августъ т. год., повиканъ телеграфически отъ Варненский Финансовъ Чиновникъ. Тогава ми се каза отъ финансовий чиновникъ, че суммитѣ отпустнжти на мое име не биле дооправдани.

На 17 сжщий въ канцеларията ми се каза, че суммата, която трѣбваше да се доизплати на учителитѣ и стипендиантитѣ, била испратена по принадлѣжность, което съмъ констатиралъ чрѣзъ распискитѣ за международни и прости пощенски записи. Но отъ кого е била внесена тая сумма не знаж, защото на 17 того, слѣдъ обѣдъ, когато се е внесла суммата, мене не ме пустнжхж да влѣзж въ стаята на членъ секретаря, гдѣто заварихъ събрани прѣдсѣдателя, кассиеря, секретаря и члена Шербетчи Хавжзъ, подъ прѣдлогъ, че имали нѣкаква си работа.

30-тѣ лева по платежна заповѣдь N. 22 (пунктъ ж.), бѣхж испратени на Провадийский градски кметъ при писмо N. 2,900 отъ 16 Юлий тжзи год. отъ който на 29 сжщий се получи расписка при писмо N. 1664, но не е била още приложена къмъ заповѣдьта.
гр. Варна, 26 Августъ 1891 година
Членъ при Вар. Окр. Постоянна Коммиссия И., Даямовъ.

На 18/VII/90 год., броени отъ суммитѣ на Постоянната Коммиссия за смѣтка на бюджета отъ 1889 г. на члена при сжщата коммиссия Шербетчи Хавжзъ 7792 лева, за внисание въ Банката за образуванье фонда за съграждачье въ бждуще земледѣлческо училище. Шербетчи Хавжзъ внесълъ тая сумма въ Банката срѣщу расписка N. 136 отъ 27/VII/90 год. съ текуща лихвенна смѣтка по 8% лихва. Обаче тая сумма съ единъ чекъ подъ N.2498, подписанъ отъ Прѣдсѣдателя на Коммиссията Я. Урумовъ и кассиера К. Илиевъ, е изтеглена отъ Банката, чрѣзъ И. Началника на счетното отдѣление Найденова, на 5-й Априлий 1891 год. и прѣдадена на членъ кассиера срѣщу подписъ на кочана отъ чека N. 2498, безъ да сжществува по книгитѣ на Коммиссията, т. е. слѣдъ изтеглюванието тая сумма отъ Банката не е записвана никждѣ по счетоводитѣ книги, нито пъкъ тая сумма се намѣри въ кассата на Коммиссията.

Питание:

Да обясни Прѣдсѣдателя на Коммиссията, на какво основание и съ каква цѣль е направилъ распореждание да се изтеглжтъ отъ Банката 7792 л. и защо не сж заведени въ счетоводитѣ книги на Коммиссията.

Обяснение:

Суммата 7792 лева се изтегли отъ Банката по слѣдующитѣ причини: Когато вече щѣше да стане поржчката за доставянието на 58 „триора“ за селско общинскитѣ управления въ окржжието, съгласно рѣшението на Окр. съвѣтъ, азъ попитахъ кассиера Илиева, има ли внесени пари отъ общинитѣ за тая цѣль. Отговори ми, че имало, но твърдѣ малко. Като го запитахъ отъ кои сумми не може да се внесе първий платежъ за триоритѣ, отговори ми, че отъ други сумми не може, освѣнъ да се изтегли отъ Банката, а пъкъ като се съберать суммитѣ отъ общинитѣ, да се възвърне обратно въ Банката. Азъ се съгласихъ на това, изтегли се суммата и не записа въ книгитѣ, понеже наскоро ще се възвърне обратно.

гр. Варна, 29 Августъ 1891 година.
Прѣдсѣдатель на Вар. Окр. Пост. Коммиссия Урумовъ.

Питание:

Да обясни ч. кассиера, приетата отъ И. Началника на счетното отдѣление Найденова сумма 7792 лева защо не е записана въ счетоводитѣ книги на Коммиссията и гдѣ се губи тя.

Обяснение:

Суммата 7792 лева не се изтеглили отъ Банката за да се платжтъ триоритѣ, защото, както това се вижда отъ прѣписката имъ, тѣ се заржчахж и платихж къдѣ края на мѣсецъ Юний, а за да се допълнжтъ суммитѣ, постжпили за триори, за които азъ подписвахъ въ писмата имъ и които не се вписахж въ книгитѣ по заповѣдь на Прѣдсѣдателя, защото той ги земаше отъ мене съ други нѣкои сумми по особенни расписки. гр. Варна 31 Августъ 1891 год.
Членъ кассиеръ при Варненската Окр. Постоянна Коммиссия. К. Илиевъ.

Съ платежна заповѣдь на финансовото министерство N. 1263 отъ 22/II|91 год. и съ силата на пълномощно, дадено на прѣдсѣдателя Урумовъ отъ Г-нъ Вар. Окр. Управитель, изтеглено е отъ ковчежничеството отъ Урумова 5000 лева за обработване държавнитѣ лозья при двореца Сандрово. Слѣдъ като провѣрихъ оправдателнитѣ документи за тая сумма намѣрихъ, че къмъ платежнитѣ вѣдомости не фигуриратъ надничнитѣ листове, които се съставляватъ отъ надзирателя при двореца Сандрово и на основание на които се съставляватъ платежнитѣ вѣдомости. Поискахъ надничнитѣ листове за да ги провѣрж и платежнитѣ вѣдомости, обаче такива не ми се прѣдставихж отъ кассиера К. Илиевъ, нито пъкъ отъ Прѣдсѣдателя Урумовъ, който е заварилъ вѣдомостьта на платежнитѣ вѣдомости съ подписа си, подъ прѣдлогъ, че слѣдъ съставянието на послѣднитѣ, надничнитѣ листове се унищожили или изгубили неизвѣстно отъ кого въ канцеларията; за това провѣрихъ платежнитѣ вѣдомости съ вторитѣ екземпляри отъ надничнитѣ листове, находящи се въ финансовото отдѣление при Варн. Окр. Управление, испращани отъ надзирателя на двореца Сандрово, както и съ черновкитѣ отъ сжщитѣ, които се намиратъ при надзирателя. Отъ тая провѣрка излѣзе слѣдующий резултатъ:

а), Платежна вѣдомость за работятъ отъ 25-й/II до 2/III/91 година има 6 надниза по 2 л. 80 ст. =786 л. 22.80, 280$^{5}/_{6}$ надници по 2 л. 80 ст. 786 л. 30 ст., всичко на 809 лева 10 ст. напълно се сравнява съ надничния листъ,

(Слѣдва.)

КНИЖНИНА.

Семейния животъ, неговитѣ радости и скърби. Начала отъ житейска мждрость за мжжьетѣ и женитѣ. Съставена по английски, руски, и французски знаменити списатели. Прѣвелъ и издава Илия М. Добревъ. Книжки I и II. Стр. 88. Варна. Печатница на Л. Нитче. 1891 г.

Появяванието на книги, които ни говорятъ за семейния животъ, е едно радостно явление. Всѣкой, който тъкми да се прѣдаде на семеенъ животъ, естественно се интересува до понаучи условията за добрия, радостния, щастливия семеенъ животъ. Всѣкиму се иска да прѣкара единъ щастливъ семеенъ животъ и той търси случай да се позапознае съ условията за постиганьето му. Единъ отъ источницитѣ за запознаванието сж книгитѣ, които трактуватъ върху този въпросъ. Такава е и книгата, съ която сме озаглавили тѣзи си нѣколко реда. Само двѣ книжки отъ „Семейния животъ“ сж излѣзли; но и отъ тѣхното само прочитанье става явно, че авторътъ на тжзи книга сериозно разглѣдва важний въпросъ — въпроса за семейния животъ — и, като почва отъ самото начало — встжпванието въ бракъ — съ една послѣдователность прослѣдява всѣкакви дребни въ живота. Не сме прочели още и шестьтѣ книжки на това хубаво съчинение, но отъ съдържанието, което е помѣстено въ началото на първата книжка, се вижда, че цѣльта на автора е, като ни запознава съ семейния животъ (съ радоститѣ и скърбитѣ му),—да ни опжти, да ни спомогне да постигнемъ единъ щастливъ семеенъ животъ.

---

*) Ний помѣстихме този актъ, като извличаме само передовноститѣ, съ двойна цѣль: 1) да дадемъ на компетентнитѣ мѣста, какви и гдѣ — какъ могатъ да ставатъ передовности изъ Окржжнитѣ Съвѣти, и 2) да освѣтлимъ населението на Варненский Окржгъ по слуховетѣ за передовности въ тукашната окржжна касса. — Редъ

За сега толкова. По-вече ще кажемъ, когато прочетемъ и шестьтѣ книжки.

И. Прѣглѣдовъ.

Варна, 1-й Ноемврий 1891 г.

НОВИ КНИГИ И СПИСАНИЯ:

Получени сж въ Редакцията ни слѣднитѣ нови книги и списания:

1) **„Младина“**, научно-забавителенъ вѣстникъ, съ картини за младежитѣ отъ двата пола. Редактира и издава Дружеството **„Отецъ Пайсий“** въ Казанлжкъ. Годишна цѣна 2 лева прѣдплатени. Год. I, книжка II. Октомврий. Шуменъ. Печатница „Искра“. 1891.

2) **„Юридическо списание“**. Год. III, книжка XII. Октомврий. Издаватъ П. Ив. Данчовъ, Георги Згуревъ и А. Каблешковъ. **Абонаментъ**: за година 10 лева. **Съдържание**: I. Критически бѣлѣжки върху проекта на гражд. Сждопроизводство (К. Панайодовъ); II. За испадваньето въ несъстоятелность и за банкрутството (Н. Д. Селвили); III. Пакъ по въпроса за унищожаваньето на актовия гербовъ сборъ (С. Караджовъ); IV. Обвинение и свидѣтелствуванье въ углавнийтъ процессъ (А. Каблешковъ); V. Практически случаи; VI. Разни. — София. Придворна печатница В. Шимачекъ. 1891.

3) **„Думитѣ и дѣлата“** (Изъ животътъ на русскитѣ нихилисти.) Отъ Александръ Головинъ. Варна. Печатница Л. Нитче. 1861 г. Стр. 161. Цѣна 1 левъ.

4) **„Граматически упражнения.“** Курсъ за третя и четвърта учебна година. Приложение на „Бащинъ Езикъ“. Написа Д. В. Манчовъ. **Второ издание**, по сегашното правописание и по программата отъ Министерството на Просвѣщението. Пловдивъ. Издание и печатъ на Д. В. Манчовъ. 1891 год. Стр. 46. Цѣна 50 ст.

СМѢСЬ

Хора безъ работа, но съ пари. — Въ Белгия е влѣзълъ въ мода единъ видъ захващанка (басове, пари): напрѣварванье на пѣние отъ петли. Който отъ петлитѣ повече пжти искукурига, той бива побѣдительтъ. На скоро минжлото напрѣдварванье въ Роте Рамьеръ сж участвували 54 петли. Тѣ били поставени въ особенни клетки и при всѣка клѣтка имало по единъ маркеръ, който бѣлѣжилъ всѣко кукуриганье, а между стопанитѣ на тия конкуренти-петли се устройвали захващанки. На послѣдния конкурсъ побѣдительтъ искукуригалъ 148 пжти въ единъ часъ. —

Дълголѣтието на костенуркитѣ. — Единъ Флоридский болиринъ намѣрилъ въ рѣката Сентъ-Джонъ костенурка, на гърбътъ на която се оказалъ надписъ, че е била хванжта въ 1,700 година въ рѣката Сентъ Себастьянъ отъ нѣкого си Фернандо Гомецъ. Като издълбалъ на щитътъ на тжзи плѣнница годината 1890, болиринътъ ж пуснжлъ пакъ въ водата.

Изслѣдваньето на Черното море. — Послѣднята научна експедиция, за изслѣдваньето на Черно море, констатира единъ твърдѣ интересенъ фактъ. Долнитѣ слоеве на водата отъ Черно море били добрѣ наситени съ масса сѣроводородъ. Този убийственъ газъ прави водата на морето съвсѣмъ необитаемо на дълбочина отъ 100 сажена (   ) и по на долу къмъдъното. Въ висока степень е любопитно да се обясни, отъ какво именно се ражда това съдържание на сѣроводорода въ Черноморската вода.

РЕДАКЦИЯТА.

Съ настоящий брой първото шестимѣсечие на вѣстника ни се свършва. По причина, че дадохме единъ брой по-напрѣдъ отъ редътъ си, второто шестимѣсечие ще запази началото си, като ще почне отъ м. Декемврий. Редакцията ще се въсползува отъ това свободно врѣме за урежданье на административнитѣ си работи и за испечатванието на нужнитѣ етикети и други форми, както и да уреди открипваньето на единъ новъ общественъ отдѣлъ. Издаваньето на вѣстника два пжти въ седмицата остава да се рѣши на нова година, само защото отъ голѣма часть абонати още не е сварила администрацията да събере стойностьта нито за първото полугодие, а безъ това, може би, ще се рискне капиталътъ на вѣстника и не ще удържи годината, както когато излиза веднажъ въ седмицата, споредъ смѣтката си още отъ началото.

Въ всѣки случай, ако не излиза „Черно Море“ два пжти въ седмицата, редакцията мисли да издава другъ юмористически и сатирически вѣстникъ съ каррикатури, по подражание на европейскитѣ такива вѣстници, но съ пьлно приспособление къмъ нашия животъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 15290

Варненското окржжно Управление, Отдѣление Финансово, обявява за всеобщо знание на интересующитѣ се, че на 25-й того ще се произведе новъ търгъ въ канцелярията на Варненската Окр. Постоянна Коммисия за отдаванието подъ наемъ риболовството при Варненското морско крайбрѣжие за 3 годиин време (I/I 1892 год. — I/I 1895 година).

Залогъ за взимание участие се изисква 810 лева.

Переторжка ще има на слѣдующий день.

Желающитѣ да вземать участие на този търгъ, се поканвать, да се явятъ въ означеното мѣсто на опрѣдѣленний день.

Г. Варна, 9 Ноемвр. 1891 г.

Окр. Управитель: **Драсовъ.**

Фин. Чиновн.: Добриновский

ОБЯВЛЕНИЕ

Честь имаме да обявимъ на почитаемото население, че отъ I-й Септемврий т. г. се откри въ тоя градъ нова печатница съ название:

МЕЖДУНАРОДНА ПЕЧАТНИЦА
на
в. **„ОДИССОСЪ“**

Печатнацата ни, която притѣжава машина и букви отъ най новата система, приема да работи всѣкакъвъ видъ поржчки като: карти (визитни, годежни, свадбени и други) бланки расписки, вѣдомости, регистри, дневници, брошури, вѣстници, учебници и др. въ разни формати, украсени съ изящни украшения.

Печатницата е снабдена съ разновиденъ шрифтъ (букви): български, гръцки, французский, италиански, английски, русски сръбски и др. и се задължава да доставя на Г-да клиентитѣ си въ голѣма чистота и бързота съ отстжпка 25% отъ всички сжществующи печатници въ страната.

Печатницата се намира въ улица „Парушева“, № 535.

Съ почитание:

Управлението на печатницата.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 2902.

Подписанний обявявамъ, че отъ 21-й Октомврий до 21 Ноемврий т. г. ще трае публичната продажба на кжщата на Христо Ставрова продавaема се за дългътъ ѝ къмъ Петра Димитровъ. Интересующитѣ се могжтъ всѣки присжтственъ день и часъ да се явяватъ въ канцеларията ми за наддавание. г. Варна.

Сждебенъ Приставъ: **Г. Захариевъ**

(1—102—1)

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 2965.

Подписанний обявявамъ, че отъ 26-й Октомврий до 26-й Ноемврий т. г. ще трае публичната продажба на кжщата на Тодора Кондова, въ г. Варна, IV уч., продаваема се за дългътъ ѝ къмъ Венетия Атанасова. Интересующитѣ се могжтъ всѣки присжтственъ день и часъ да се явяватъ въ канцеларията ми за наддавание. г. Варна.

I П. Сждеб. Приставъ:

Г. Захариевъ.

(1—109—1)

ОБЯВЛЕНИЕ

Извѣстяваме на почитаемата публика, че отворихме въ града Варна манифактуренъ магазинъ, въ II участъкъ, улица „Аспарухъ“, до централната аптека на П. Апостолидисъ, снабденъ съ разни нови манифактурни и галантерейни стоки съ най-умѣрени цѣни и съ много голѣма отстжпка.

Съ почитание:

Петръ Карагеоргиевъ
Стефанъ Геновъ

ОБЯВЛЕНИЕ

Жена кърмачка, безъ свое дѣте, здрава, желае да кърми дѣте въ Варна.

Който се нуждае отъ такъва, нека се отнесе за споразумение до администрацията на в. „Черно Море“.

ОБЯВЛЕНИЕ

ПОДЪ НАЕМЪ КЖЩА въ особенъ дворъ, 3 стаи и кухня, хигиеническа, дава Аристиди Митковъ, столаръ при чешмата на Балъкъ пазаръ.

ОТЪ „БЪЛГАРСКОТО ОПЪЛЧЕНСКО ДРУЖЕСТВО“ ВЪ Г. РУССЕ.

Обявление.

Н-о 146

„Българското Опълченско Дружество въ градъ Руссе извѣстява на интересующитѣ се, че на 25 Ноемвр. т. г. въ 2 часа слѣдъ обѣдъ въ канцелярията на Руссенската Окржжна Постоянна Коммиссия, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдавание постройката на каменната часть „педьестала“ на Памятника, който по инициативата на Дружеството ще се строи въ г. Руссе.

Приблизителната стойность на прѣдприятието възлиза на 29450 лева.

Исканий залогъ е 1472 лева и 50 стот., който трѣбва да се внесе въ Българската Народна Банка, клоноветѣ ѝ или нѣкое отъ Ковчежничествата.

Плановетѣ, смѣткитѣ и поемнитѣ условия могжтъ да се видятъ всѣки присжтственъ день и часъ въ Окржж. Коммиссия.

Переторжка ще се произведе на петий день.

г. Руссе, 23 Октомвр. 1891 г.

Прѣдсѣдатель: **С. И. Саламановъ**

Секретарь: **А. Г. Даневъ**

ВАРНЕНСКО ОКР. УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 15289

Варненското Окржжно Управление, Отдѣление Финансово, обявява за всеобщо знание на интересующитѣ се, че на 25-й того ще се обяви новъ търгъ въ канцелярията на Варненската Окр. Постоянна Коммисия за отдаванието подъ наемъ праздното мѣсто за барака при двореца „Сандрово“ за една година врѣме (I/I 92 год. до I/I1893 год.

Залогъ за взимание участие на търга ся изисква 80 лева.

Переторжка ще има на слѣдующий день.

Желающитѣ да вземать участие на този търгъ, се поканвать да се явятъ въ означеното мѣсто на опрѣдѣленний день.

Г. Варна, 9 Ноемвр. 1891 г.

Окр. Управитель: **Драсовъ.**

Фин. Чиновн.: Добриновский

(3—104—2)

Учителка по французски языкъ.

Извѣстявамъ на почитаемитѣ Господжи и Господжици въ градъ Варна, че скоро пристигнжхъ отъ Парижъ, гдѣто учихъ въ едно отъ главнитѣ училища и получихъ диплома за учителка отъ първий классъ, идавамъ уроци по французкий языкъ съ една много лесна метода.

Желающитѣ да се учжтъ, поканвамъ ги за споразумение въ собственний домъ, I-й участъкъ, улица Парушева Н-о 448.

Съ почитание:

Рашелъ Б. Самуелъ

3—107—2

ХОТЕЛЪ
ИМПЕРИЯЛЪ

(бивший **Хотель Ллоидъ**)

Подписанний извѣстявамъ на почитаемата публика, че наехъ друго здание въ главната „Прѣславска“ улица (бившето помѣщение на Руското Консулато) и открихъ прѣвъсходенъ хотелъ съ

ГОСТИННИЦА И ГРАДИНА

Г. г. посѣтителитѣ ще намѣрватъ най-възможнитѣ удобства, пълна чистота и бърза прислуга.

Цѣни най умѣрени.

Варна 1-й Юний 1891 г.

Съдържатель: Аристиди Мацини

Извѣстие

До Господина
Димитръ попъ Анастасовъ
(Фелдшеръ)

Подписанитѣ Ви приятели, като скърбжтъ, че още 1886 год. не сж моли да узнаятъ вашето мѣстожителство чрѣзъ писма, молятъ Ви въ името на приятелството да имъ явите гдѣ се намирате сега.

Ваши приятели:
И. Димикиевъ.
Атанасъ Ивановъ (Книжаръ)

Варна, 12 Ноемврий 1891 г.

ПРОДАВА СЕ праздно мѣсто отъ 680□м. на Нишка улица. За споразумение до Кр. Малевъ, учитель—Варна.

Международна печатница на в. „Одиссосъ“—Варна.